

Οι πόλεις όπου παρουσιάζονταν οι νεοσύλλεκτοι του Ε.Σ. δεν έμεναν στην μνήμη τους ως κάτι ευχάριστο. Αναμενόμενο σε μεγάλο βαθμό. Αν εξαιρεθούν τα πολύ φτωχά παιδιά επειδή έβρισκαν τα στοιχειώδη, όπως τροφή, ρούχα, στέγη και οι έχοντες μια ακραία αγάπη για το στράτευμα, όλοι οι υπόλοιποι αντιμετωπίζουν την θητεία ως δοκιμασία, ή ως χάσιμο χρόνου και σε κάθε περίπτωση ως κάτι δυσάρεστο.

Μοιραίο. Αν εξάλλου δεν ήταν έτσι, αν δηλαδή ήταν μια περίοδος ευχάριστη, δεν θα ήταν υποχρεωτική η θητεία. Δεν θα πούμε τώρα περί του διλήμματος καθήκον ή υποχρέωση. Είναι άλλη κουβέντα αυτή. Το θέμα είναι, οι εντυπώσεις και οι μνήμες που συντηρούν οι νέοι που υπηρέτησαν για τις πόλεις, όπου έκαναν την βασική τους εκπαίδευση.

Αρχές Απριλίου του '82 λοιπόν και πρωτεύουσα της Αρκαδίας. Στρατόπεδον Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. 11ον Σ.Π. Γλυκέ μου Απρίλη, σκέφτεσαι. Μα δεν είναι έτσι. Η Τρίπολη εδράζεται αγέρωχα στο πλατώ των 700 μέτρων με τις πλαγιές του Μαίναλου γύρω της, έτσι ο Απρίλης της, ήταν Φλεβάρης της Αττικής και βγάλε, από θερμοκρασίες.

Τα έναστρα βράδια πάγωναν τα νερά, όταν έβρεχε ήταν σαν να έβρεχε σε όλο τον κόσμο και η νέφωση στεφάνωνε όλη την πλάση. Αλλά ζήσαμε και λαμπρές ανοιξιάτικες λιακάδες. Τρίπολη λοιπόν, ορκωμοσία παρέλαση και μας έδωξαν γρήγορα με την πρώτη άδεια για: *«να πάτε σπίτια σας το Πάσχα ρε, να σας δούν οι μανάδες σας»*

Επιστροφή με βαριά καρδιά. Συνέχεια με πορείες, αγγαρείες, ταλαιπωρίες, βολές, όλα τα προβλεπόμενα αλλά και εξόδο. Και που να πας; Δεν ξέρεις τίποτα, δεν σε ξέρει κανείς. Ένας γωνιακός καφενές στην πρώτη πλατεία απέναντι από το Αρκαδία ήταν ότι έπρεπε για να διαβάσεις καταχωνιασμένος σε κάποια γωνιά του εφημερίδα, σπορ απαγορευμένο για έφεδρους εκείνη την εποχή.

Λίγο πιο κάτω το γαλακτοπωλείο του Κανατά. Κρέμες, ρυζόγαλα, καϊμάκι,

βούτυρο με μέλι, όλα διαλεκτά. Πιο κει το σινεμεδάκι. Αελλώ. Στην καρδιά της πόλης ο κήπος του Σόσσωλη. Εστιατόριο με μαγειρευτά και πίσω αυλή με γαρμπίλι.

Σε πείσμα της πλειοψηφίας που αντιπαθεί τις πόλεις που παρουσιάστηκε, η ταπεινότητα μου όχι μόνον συμπάθησε την πρωτεύουσα της Αρκαδίας, Σκορδία, αν το συγκρατώ σωστά στην argot της φανταρικής, αλλά δεν χάνω ευκαιρία να την επισκέπτομαι.

κατά την επόμενη ημέρα, κατά την οποία ο κ. Τερτσέτης, ο οποίος τότε διατελούσε στην θέση του προέδρου του δικαστηρίου, αποφάσισε να παραιτηθεί από την θέση του προέδρου του δικαστηρίου, λόγω της ανισότητας που υπήρχε μεταξύ της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας.

[http://www.athensjournal.gr/2018/03/01/](#)